

ub, at man samtidig dermed retter sin Virksomhed paa at skaffe disse Folk Rettigheder som selve dette Lovforslag betinger af, at de skulle have svaret Skat. Selv om man imidlertid fastholder den Fordring, at Velgerne skulle betale Skat, nærer jeg ikke nogen Tvivl om, at dette saa lidt vil være i Stand til at forhindre de Misbrug af Magten, som man mulig tør befrygte, at jeg for mit Vedkommende i Grunden ikke sætter overordentlig stor Pris paa denne Betingelse, thi den er jo opfyldt, naar en Mand blot svarer 4 eller 8 $\frac{1}{2}$ til Sognet, og der vil i ethvert Tilfælde blive nok endda til, at de i Følelse af Mængdens Vagt kunne sætte deres Villie igjennem. Jeg tror, at ærede Medlemmer ogsaa i denne Henseende se noget stærkt paa disse Forhold, idet man taler, som om denne mindre beskattede Del slet ingen Indflydelse havde paa Valget, men det er jo ikke Tilfældet. Naar denne Del af Befolkningen vil bruge den Magt, den har, er den jo i Stand til at indfatte den mindre Halvdel. (Afbrydelse af Berg). Jeg fortsat ikke, hvad det ærede Medlem sagde, men det er utvivlsomt, at den har Magt dertil, og den har da ogsaa Magt til gennem sine Repræsentanter at indvirke paa Sognesforstanderklabernes Bestyrelse. Jeg maa give det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (L. Larsen) Ret i, at de materielle Hensyn have en saa overveiende Betydning i hele det kommunale Liv, at man ikke kan se bort fra Betingelserne for, at ikke den ene Klasse overvælder den anden. Jeg deler fuldkommen Betragtning med det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hindenburg) (S. A. Hansen: Hør!) — dersom det ærede Medlem vilde vente, til han havde hørt mig tale ud, vilde det være ønskeligt — idet jeg ikke tillægger de mindre Bemidlede hvoerken ringere Hensyn, slettere Sindelag eller mindre ædle Bevæggrunde end Andre; men jeg spørger min menneskelige Erfaring, om det ikke er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds har sagt, at enhver Magt, som ikke har sin Modvægt, er meget mere udsat for at blive misbrugt end for at blive brugt vel. (Berg: Dersom ere vi enige!) Naar vi ere enige derved, maa vi ogsaa være enige om, at Friheden og Magten overhovedet taget skulle organiseres, saaledes at man ikke lægger hele Magten paa Tallet, men medtager de Interesser, som vi maa erkende ere nødvendige for Samfundets Bestaaen. En af de større Vanskeligheder, der ere forbundne med at indføre den almindelige Valgret i Kommunen, er den, at den, saaledes som Forslaget foreligger, ikke har nogen Modvægt, hvoerken i Organisationen eller i betydelige Personligheder, der kunne træde op lige overfor de Fordringer, som stilles. Naar jeg derfor atter paa Regeringens Begne skal udtale, at jeg ikke kan følge med til den Reform, dette Lovforslag tilsigter, finder jeg mig foranlediget til at sige, at Grunden dertil ikke er den, at man ikke under Folk at faae al den

Frihed, de overhovedet kunne have, men Grunden er den, at man ikke kan opgive Fordringen om, at den kommunale Frihed ligesaa vel som den politiske er bunden igjennem sin Organisation; naar dette ikke er Tilfældet, frygter man for, at det skal føre til Ulykker, Slæde og Misforfølelse i Kommunerne. Man maa hævde, at Samfundet først maa sikkes, før der kan være Spørgsmaal om at ofre den Frihed til Individet, som mulig turde være skadelig for Samfundet.

G. Petersen: Det var kun nogle ganske faa Bemærkninger, jeg vil tillade mig i Anledning af nogle Ytringer, som vi have hørt. Naar det ærede Medlem fra Aarhus (Mørk) og det ærede Medlem fra Thisted (Lund) synes at mene, at man i de af dem nævnte Byer med Hensyn til disse Bestemmelser var saa særdeles vel tilfreds med den bestaaende Kommunallov, saa tvivler jeg aldeles ikke paa, at det er Tilfældet, derved kan der jo ikke være Tvivl, men jeg maa dog paa den anden Side gjøre opmærksom paa, at det ikke overalt i Kjøbstadkommunerne er Tilfældet, at man er tilfreds med den Ordning, som Kommunalloven for Diebliffet medfører. Om jeg ikke tager feil, kom der allerede i 1866—67, da Forandringen skete, fra en enkelt By, jeg tror det var Kolding, en meget kraftig Protest fra det samlede Kommunalraad, fordi det betragtede Forandringen som fuldstændig Indskrænkning. Ogsaa i den By, hvorfra jeg er, reiste et af de mest indflydelsesrige Medlemmer en bestemt Protest imod den Maade, hvorpaa Forholdet blev omordnet, idet han ansaa den for en Indskrænkning i den tidligere Ret. Ganste vist er man i Almindelighed ikke saa fuldstændig tilfreds — i det Mindste ikke i vor Kreds — med den Maade, hvorpaa Valgene ske i Kjøbstadkommunerne, som det efter de to Medlemmers Udtalelse synes, at man er det i Aarhus og en anden By. Naar Valgene af de høiere Beskattede foregaar er der det Uheldige, at man i Reglen siger: Nu skulle Pengesøserne op og vælge, og saa er der tillige det Uheldige, at de Mænd, der vælges, danne sig den forunderlige Forestilling, at de ikke repræsenterer det Hele, men har særegne Interesser at forsvare, at Nogle skulle forsvare Smaaændene, fordi de ere valgte ved de almindelige Valg, og Andre de særegne Interesser. Der kommer derved en vis Galten i deres Samarbejden, som tid og ofte er skadelig for det Hele. Det ærede Medlem for Aarhus omtalte, at naar man gif ned til en Femtedel af de høist Beskattede, gif man meget lang ned, nemlig til 25—30 Rd. Stat. Dette er ganske rigtigt; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at naar man saa tager den næste Femtedel med, bliver Springet ikke saa stort; der er den store Middelfstand, der kommer i Betragtning ved den næste Femtedel. Naar der har været Tale om, at Kjøbstad-